Dosarul nr. 2r-2567/24 Judecător: V.Jomiru-Niculiță
2-22179610-02-2r-18092024

D E C I Z I E

25 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Ala Malîi

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Negrescu Irina către S.R.L „Molatest" și S.R.L„GFR Springs" privind desfacerea contractului individual de muncă cu încasarea plăților salariale, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2024, prin s-a admis cererea privind excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea ca fiind tardivă.

c o n s t a t ă:

La 06 decembrie 2022, Negrescu Irina a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L „Molatest" și S.R.L„GFR Springs" privind desfacerea contractului individual de muncă cu încasarea plăților salariale.

În cadrul ședinței de judecată, avocatul pârâtului a formulat excepția de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii ca fiind tardivă în partea încasării plăților salariale și a penalității, motivând că pe o perioadă de 3 ani reclamanta nu a întreprins careva măsuri. Totodată, avocatul reclamantului a solicitat repunerea în termenul de prescripție privind acțiunea față de S.R.L„GFR Springs".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2024, s-a respins cererea de repunere în termen depusă de avocatul reclamantului, Cristina Albu.

S-a admis cererea privind excepția de tardivitate înaintată de avocatul pârâtului, Tighinean Sorin.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Negrescu Irina către S.R.L„Molatest" și S.R.L„GFR Springs" privind încasarea plăților salariale pe perioada 01.01.2019-01.09.2019, ca fiind tardivă.

La data de 25 iulie 2024, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2024, solicitând casarea integrală a încheierii cu respingerea cererii cu privire la excepția de tardivitate a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat că încheierea primei instanțe este una neîntemeiată și pasibilă a fi casată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

Menționează reprezentantul recurentului că instanța de fond eronat a concluzionat că în cazul din speță nu sunt aplicabile prevederile art. 400 Cod Civil nu sunt aplicabile or, această interpretare a legislației este eronată şi nu corespunde sensului şi esenței acestei prevederi legale.

În acest sens relevă că până la momentul de faţă, din partea companiei intimate "Molatest" S.R.L nu a fost prezentat niciun ordin de încetare a raporturilor de muncă, reprezentanții companiei evită orice discuție cu recurenta, nu-i răspund la mesaje, notificări, cereri, nu satisfac solicitările instanței de a prezenta actele din care să reiasă situația la momentul actual a raportului juridic existent cu dna Irina Negrescu. Prin urmare, cerința legală "cît timp administrarea nu a încetat şi socotelile nu au fost date şi aprobate nu este îndeplinită.

Mai mult ca atât, acordarea concediul de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani reprezintă un motiv de suspendare a contractului individual de muncă şi nu de încetare a acestuia. Respectiv, consideră că, în acest temei, excepția de tardivitate depusă de către intimatul "Molatest" S.R.L urma să fie respinsă.

Consideră ca neîntemeiată argumentarea instanței despre faptul că reclamanta a aflat despre achitarea reținerilor din salariu, nu presupune că angajata nu cunoșteai despre dreptul său de a fi remunerată și faptul că, angajata trebuia să-şi exercite dreptul de a solicita plata salariului în termen de 3 ani, punctul de pornire al calculului termenului de prescripție fiind prima lună de lucru.

În acest sens atrage atenția asupra faptului că, companiile sunt înregistrate pe numele fostului cumnat al recurentei, iar administratorul de fapt este fostul soţ al acesteia. Respectiv, afacerile sunt ale familiei Negrescu din care a făcut parte prin afinitate şi Irina Negrescu, prin urmare, recurenta nu poate fi privită ca o angajată obișnuită care să-şi poată exercita liber drepturile. (Or, analogic, în cazul raporturilor familiale între soţi, cursul prescripției extinctive se suspendă, pentru a nu produce conflicte între aceștia şi pentru că subiectiv, o astfel de adresare nu ar avea o finalitate agreabilă ambilor soţi.)

Respectiv, despre mărimea salariului său, recurenta a aflat în cadrul procesului de desfacere a căsătoriei intentat de către Eugeniu Negrescu şi asta doar datorită faptului că, dna Irina Negrescu a depus o cerere reconvențională privind partajul bunurilor comune însoțită de o acțiuni revocatorie, iar pentru a fi scutită de taxa de taxă, a fost solicitat un Extras din Cont de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Ulterior, recurenta a depus cereri de demisie în adresa ambelor companii intimate şi a solicitat achitarea plăților salariale conform art. 143 alin. (1) lit. b) considerând că aceste plăţi vor fi achitate în termeni proximi.

Din partea intimaților însă, nu a parvenit niciun răspuns, deşi conform art. 85 alin. (3) Codul Muncii, după expirarea termenelor indicate la alin.(i), (2) şi (41), salariatul are dreptul să înceteze lucrul, iar angajatorul este obligat să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin salariatului în termenele prevăzute la art.143 şi să-i elibereze documentele legate de activitatea acestuia în unitate.

Respectiv, din acest moment a apărut o situație litigioasă, iar în conformitate cu art. 332 alin. (2) Codul muncii, care stipulează că: " Dacă salariatul nu este de acord cu ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului sau dacă ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) nu a fost emis în termenul prevăzut la alin.(i), salariatul este în drept să se adreseze cu o

cerere în instanța de judecată pentru soluționarea litigiului individual de muncă apărut.”, dna Negrescu a inițiat o acțiune în instanța de judecată.

Consideră că, instanța de judecată urmează să motiveze respingerea argumentelor aduse de participanții la proces după aprecierea complexă şi multiaspectuală a tuturor circumstanțelor de fapt şi de drept. Un rol important în această acțiuni o au criteriile sistemice de apreciere a probelor, respectiv legătura reciprocă a probelor şi suficientă acestora pentru soluționarea pricinii. Legătura reciprocă a probelor este un criteriu de apreciere a probelor care impune excluderea oricăror contradicții sau a anumitor divergențe în cumulul probelor.

Având în vedere că instanța a admis abateri de la legislația în vigoare şi incorect a admis excepție de tardivitate, solicită în consecință, admiterea recursului şi anularea ca netemeinică a încheierii de admitere a excepției de tardivitate din 16 iulie 2024.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum și a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod și de alte legi

Conform art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Potrivit art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. (2) Modul de aplanare a litigiului dintre părți până la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Conform art.186[1] alin.(1) CPC, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate.

Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Alin.(2) stabilește că excepția de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluționează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor.

Alin.(3) indică că dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

La alin.(4) instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept:

a) să respingă recursul şi să mențină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

Din materialele cauzei Colegiul a stabilit că ***la 06 decembrie 2022, Negrescu Irina a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani cerere de chemare în judecată*** împotriva S.R.L „Molatest” și S.R.L„GFR Springs” privind desfacerea contractului individual de muncă cu încasarea plăților salariale.

În cadrul ședinței de judecată, avocatul pârâtului a formulat excepția de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii ca fiind tardivă în partea încasării plăților salariale și a penalității, motivând că pe o perioadă de 3 ani reclamanta nu a întreprins careva măsuri. Totodată, avocatul reclamantului a solicitat repunerea în termenul de prescripție privind acțiunea față de S.R.L„GFR Springs”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2024, s-a respins cererea de repunere în termen depusă de avocatul reclamantului, Cristina Albu.

S-a admis cererea privind excepția de tardivitate înaintată de avocatul pârâtului, Tighinean Sorin.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Negrescu Irina către S.R.L „Molatest” și S.R.L„GFR Springs” privind încasarea plăților salariale pe perioada 01.01.2019-01.09.2019, ca fiind tardivă.

Pentru a decide astfel prima instanță a considerat că reclamanta cunoștea despre dreptul său la un salariu, chiar dacă nu cunoștea suma exactă, însă din motive de familie nu l-a solicitat, astfel a acceptat neplata acestuia și în caz de dezacord să respecte termenul prevăzut de lege pentru solicitarea acestuia, fapt neefectuat decât după mai mult de 3 ani prin înaintarea prezentei acțiuni în judecată. Așadar, termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de lege expres pentru depunerea acțiunii în judecată nu a fost respectat, iar reclamantul solicită repunerea în termen.

Chestiunea cu privire la faptul dacă motivele sînt justificate se rezolvă de către instanță în funcție de circumstanțele invocate şi probele prezentate de reclamat. La acest moment, reclamanta a indicat că a aflat despre dreptul său la salariu la depunerea acțiunii reconvenționale într-o altă cauză civilă în septembrie 2022, însă acest motiv nu poate convinge instanța de judecată că reclamanta urmează a fi repusă în termen, motiv pentru care urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluția instanței de fond, este una justă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi a normelor de drept material.

Conform prevederilor art. 394 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Potrivit art. 395 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Totodată, conform art.355 alin. (1) lit. a) și b) din Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său; b) în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Potrivit cererii de chemare în judecată, Negrescu Irina a solicitat desfacerea contractului individual de muncă încheiat între Irina Negrescu și SC„ GFR Springs” S.R.L

în temeiul cererii de demise depuse la data de 25 octombrie 2022; încasarea din contul SC „Molatest” S.R.L în beneficiul Irinei Negrescu a plăților salariale datorate precum și a penalității legale.

Reclamanta a indicat că în perioada ianuarie 2019-01.09.2019 a fost angajată la S.R.L „Molatest”, iar în perioada 01.02.2019-01.07.2019 a fost angajată la S.R.L„GFR Springs”, însă nu i-au fost achitate plățile salariale pentru perioada de lucru indicată.

Conform art.128 alin.(1) Codul Muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

De asemenea, art.142 alin.(1) Codul Muncii indică că, salariul se plătește periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: a) nu mai rar decât de două ori pe lună pentru salariații remunerați pe unitate de timp sau în acord; b) nu mai rar decât o dată pe lună pentru salariații remunerați în baza salariilor lunare ale funcției.

Din materialele cauzei se constată că reclamantul solicită plățile salariale pentru perioada 01.01.2019- 01.09.2019, menționând că nu a cunoscut de existența acestui drept la salariu, deoarece nu i s-a eliberat un careva contract individual de muncă și nu cunoștea despre cuantumul salariu. Mărimea salariului a fost discutată de părți, însă nu a fost determinată o sumă clară.

Mai mult, pentru a nu crea divergențe în familie a continuat să-și execute atribuțiile de muncă în lipsa unui salariu.

Respectiv este cert faptul că reclamanta cunoștea despre dreptul său la un salariu, chiar dacă nu cunoștea suma exactă, însă din motive de familie nu l-a solicitat, astfel a acceptat neplata acestuia și în caz de dezacord să respecte termenul prevăzut de lege pentru solicitarea acestuia, fapt neefectuat decât după mai mult de 3 ani prin înaintarea prezentei acțiuni în judecată.

Prin urmare, termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de lege expres pentru depunerea acțiunii în judecată nu a fost respectat.

Conform art.355 alin.(2) Codul Muncii, cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alin.(1) pot fi repuse în termen de instanța de judecată. Chestiunea cu privire la faptul dacă motivele sînt justificate se rezolvă de către instanță în funcție de circumstanțele invocate şi probele prezentate de reclamant.

În acest context se reține că reclamanta a indicat că a aflat despre dreptul său la salariu la depunerea acțiunii reconvenționale într-o altă cauză civilă în septembrie 2022, însă acest motiv nu este întemeiat și urmează a fi respins ca neîntemeiată ori dreptul la salariu neachitat a apărut înainte de cauza civilă menționată și era cunoscut de reclamantă. Faptul că a aflat despre efectuarea achitării reținerilor din salariu, nu presupune că angajata nu cunoștea despre dreptul său de a fi remunerată.

Astfel, cererea cu privire la repunere în termen depusă de reclamanta este neîntemeiată și instanța de fond just a respins -o.

Cu referire la alegațiile recurentei despre suspendare a prescripției prevăzută de art.400 Cod Civil, Colegiul consideră această prevederea legală nu este aplicabilă în speță dată, ori

administrarea persoanei juridice ca administrator de către reclamantă a încetat prin acordarea concediului de îngrijire a copilului până la 3 ani.

Astfel, reieșind din cadrul legal citat mai sus și având în vedere că perioada pentru care se solicită încasarea salariului lunar neachitat în cazul S.R.L GFR Springs este 01.02.2019 - 31.07.2019, iar cererea de chemare în judecată a fost înaintată la 06.12.2022, acțiunea este una tardivă, termenul de prescripție expirând pentru fiecare sumă cu titlu de salariu unar neachitat la 01.02.2022, 01.03.2022, 01.04.2022, 01.05.2022, 01.06.2022, 01.07.2022 şi 01.08.2022 or potrivit prevederilor art.395 alin.(6) Cod civil, or în cazul în care un debitor este obligat la prestați succesive, ***dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestații se stinge printr-o prescripție extinctivă separată, chiar dacă debitorul continuă să execute una sau alta dintre prestațiile datorate.***

Prin urmare, Colegiul consideră că, înaintarea acțiunii peste data expirării termenului de prescripție, calculat potrivit legislației pertinente, de la data limită pentru înaintarea acțiunii pentru desfacerea contractului individual de muncă, fără existența vreunor temeiuri ce ar justifica omiterea termenului de prescripție, denotă cert că acțiunea reclamantei Irina Negrescu este tardivă, fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. Respectiv, prima instanța a ajuns la concluzie perfect legală de a respinge acțiunea ca fiind tardivă.

Dat fiind că reclamatul a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție, și nu a prezentat probe pertinente care ar confirma imposibilitatea adresării în termenul de prescripție în instanța de judecată cu prezenta cerere, instanța de fond corect a admis excepția de tardivitate și a respins acțiunea ca fiind tardivă.

Analizând rigorile legii în raport cu soluția dată de instanța de fond, Colegiul conchide că aceasta este una întemeiată în condițiile aplicării corecte a excepției de tardivitate.

În această ordine de idei, Colegiul ține să remarce și faptul că recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea acesteia.

Prin urmare, nu pot fi reținute obiecțiile expuse în recurs, or acestea nu constituie temei pentru admiterea recursului și casarea încheierii instanței de fond.

Colegiul reiterează că potrivit principiului preeminenței dreptului, condiție sine qua non a unui proces echitabil în sensul art.6 al Convenție, pricinile civile se soluționează în temeiul Legii, potrivit regulilor stabilite la art.12 CPC. Or, admiterea de către instanță a altor principii de soluționare a pricinilor civile decât cele stabilite de Lege este contrară exigențelor de echitate a procesului, având drept consecință încălcarea drepturilor participanților la proces, art.art.9, 20, 22, 26 CPC.

În această ordine de idei, Colegiul notează că, instanța trebuie să întreprindă toate acțiunile procedurale prevăzute de lege, avându-se în vedere faptul că de corectitudinea şi succesivitatea acestor acțiuni, depinde în mare măsură cum va fi asigurată persoanei interesate apărarea dreptului civil încălcat.

Instanța reține în acest sens că respectarea principiului preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 par.(1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale (Roşca c. Moldovei, nr.6267/02 din 22.03.2005, par.24, f.d.28).

Inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției

în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

Conform dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a netemeiniciei încheierii contestate, Colegiul civil, ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2024.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Negrescu Irina către S.R.L „Molatest” și S.R.L„GFR Springs” privind desfacerea contractului individual de muncă cu încasarea plăților salariale.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Ala Malîi